

bitoris, si ante capturam vel post alienentur, an tunc alienatio teneat, et quando non, dict. n. 4 ibi l. per illum text.—si alienentur, an alienatio valeat, vel ex quibus colligatur, facta in fraudem creditorum, ut valere non possit, gloss. l. 7 per text. ibi, t. 13 p. 5.—Et quid si facta sit pro justo pretio, n. 4 dict. l. 7 et n. 5 ibi.—Bona debitoris si antequam cedantur, vel à creditoribus possideantur pro debito, uni ex creditoribus dentur per debitorem, an talis datio teneat, n. 4 l. 9 tit. 13 p. 5.

ONA SODOMITÆ confiscantur, n. 5 in fin. l. 16 tit. 1 part. 6.

ONA MONACHI, SEU RELIGIOSI.—religiosi, qui intra annum probationis decessit, an applicentur monasterio, vel consanguineis venientibus ab intestato, n. 4 l. 17 tit. 1 part. 6.—religiosi recedentis à monasterio, an ipsa monasterio applicentur, ibidem in n. 5.—religiosi decedentis in religione, an debeant ipsi monasterio, etiam stantibus ascendentibus legitimis, ibidem in n. 6.—religiosi hæretici, an pertineant ad ecclesiam, et intra quantum tempus illa petere teneantur, n. 9 l. 7 per text. illum, t. 7 part. 6.—monachi ipso jure transeunt in monasterium, n. 5 l. 10 tit. 2 part. 3.

ONA PEREGRINORUM decedentium in peregrinatione, quibus pertineant, si sine testamento decedant, et an Episcopo dari debeant, gloss. l. 31 tit. 1 part. 6.—hæreditatis debent esse penes hæredem, interim quòd durat dilatio sibi ad deliberandum data, n. 4 l. 4 tit. 6 p. 6.—hæreditaria qualia per hæredem restitui debeant, quando hæreditatem repudiat, qualia verò non, n. 2 dict. l. 4.

ONA HÆREDITARIA, et iudex ex officio suo nemine petente providere debet, ne bona hæreditaria dissipentur, n. 5 l. 7 tit. 19 part. 6.

ONA FIDEI JUSSORUM, et hæredum tutoris, sunt tacitè obligata minori, n. 8 l. 21 tit. 21 per text. ibi, tit. 16 part. 6.

ONA OCCIDENTIS SE, cui applicanda sint, et quando Regi, vel aliis, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et quæ veniant consideranda ut videatur quis se metu criminis occidisse, et quæ requirantur, ut tunc bona fisco applicentur, ibi n. 2, 3, 4, 5 et 6.—Bona ipsius, qui se interficere voluit, et non fecit, an applicentur fisco, ibid. dict. n. 3.—Et an fisco succedat ipso jure, vel per sententiam, n. 6 dict. l. 24.—Bona occidentis se ipsum quomodo veniant fisco applicanda, vel non, si se occidens merebatur pœnam mortis civilis, ibi n. 9.—desperantis se ipsum ad quem pertineant, n. 4 l. 2 tit. 27 part. 7.

ONA PRODITORIS, quæ et qualia veniant propter prodicionem confiscanda, et qualia non, n. 4, 2, 5 et 5 l. 2 tit. 2 part. 7.—majoriæ proditorum, an et quando ad filios pertineant, vel non, n. 4 l. 2 tit. 2 part. 7.—proditorum hæreticorum, an per ipsos alienari possint, post delictum commissum, et ante sententiam, et quando non, et an ante sententiam ipsi veri domini sint illarum rerum, n. 2 et 5 l. 4 per text. ibi, tit. 2 part. 7.

ONA RAPTORIS virginum, vel aliarum mulierum, pertinent ad ipsam mulierem raptam; et an illa amittat cum eo matrimonium contrahendo, et quid de jure Canonico, numero 5 l. 3 tit. 20 part. 7.

ONA APOSTATÆ, an possint perpetuo confiscari etiam

ultra quinquennium lapsum post apostatæ mortem, vel non, et plura in hoc v. per n. 5 l. 7 per text. ibi, t. 23 part. 7.—Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium, ibidem.

ONA RELEGATI; an amittat bona relegatus, qui confinia fugit, n. 8 l. 10 tit. 31 part. 7.—an recuperentur per restitutionem in pristinum statum per Principem factam, n. 5 in princ. l. 2 tit. 52 part. 7.—Et quæ alia recuperet talis restitutus, dict. n. 5 per illum textum ibi.—Bona an necessario veniant adimenda, quando quis relegatur, n. 4 l. 4 tit. 51 part. 7.—Et per quos iudices bona relegatorum confiscari debent, et possunt, n. 5 l. 5 tit. 51 part. 7.

ONI HOMINES sunt præmiandi, mali verò puniendi, et hoc ad Principem spectat, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 5.—homines debent ab hominibus diligi, quia Deus illos diligit, qui semper vincunt; mali verò homines debent expelli ab omni honore, quia serviunt diabolo, n. 4 in procem. tit. 19 part. 5, et n. 7 l. 3 tit. 27 part. 4.—Bonus licet quis præsumatur, non tamen præsumitur optimus nisi probetur, et quid in testibus, n. 5 l. 5 tit. 2 part. 6.—Et an semel bonus semper bonus præsumatur, n. 5 l. 4 tit. 18 part. 6.—Bonum et malum differunt inter se, n. 4 l. fin. tit. 2 part. 4.—nomen plus valet, quàm divitiæ multæ, n. fin. l. 55 tit. 5 part. 4.—Bonitas in plus se habet hominis respectu, quàm malitia, n. 4 l. fin. tit. 2 part. 4.—Bonus quilibet præsumitur, nisi probeatur contrarium, et quid si à jure vel statuto requirerentur homines optimæ opinionis, et sic in superlativo gradu, an ille etiam præsumatur, n. 4 l. 15 tit. 9 part. 4.

ONI VITÆ appellatione, si à jure aliquid eis committatur, quæ personæ ibi adesse debeant, n. 4 per text. ibi, l. 21 tit. 18 part. 2.—debent semper diligi, mali autem sperni, quia serviunt diabolo, n. 4 in procem. tit. 19 part. 5.

ONA FIDES non excusat quem à duplici solutione, eo quod lignum alienum in ædificio suo immissit, num. 40 l. 16 tit. 2 part. 5.—an sufficiat in initio, licet postea mala supervenerit, quantum ad fructus perceptionem, n. 4 l. 39 tit. 28 part. 5.—in præscribendis rebus mobilibus, an requiratur tam tempore contractus, quàm traditionis, num. 2 l. 9 tit. 29 part. 5.—an sufficiat ad esse in initio præscriptionis, ut præscriptio valeat, licet postea mala superveniat; et quid de jure canonico, et an sit tutus in conscientia, si post præscriptionem completam scientia rei alienæ perveniat, n. 4 l. 12 tit. 29 part. 5.—an et quando juvet erranti in titulo et in causa usucapiendi, num. 5 l. 14 tit. 29 part. 5.—non requiritur, quòd ita sit fundata in præscriptione longissimi temporis, sicuti in alio tempore dict. n. 5.—juncta cum longissimo tempore sufficit ad præscriptionem, etiam sine titulo, dict. n. 5.—an præsumatur, si titulus præcesserit verus, vel putativus, etiam errore injusto, n. 2 l. 18 tit. 29 part. 5.—vel mala fides quando præsumatur, v. remissivè per dict. num. 2 dict. l. 18, et n. 4 cum aliis ibi, l. 9 tit. 53 part. 7 per text. ibi.—Bona fides an requiratur in eo, qui præscribit ex causa, quam habet à iudice, ibidem in dict. n. 2.—Et quid si habeat in parte rei malam fidem, et in alia bonam, ibi.—

Bona fide factum non dicitur illud, quod fit non citato eo, cujus interest, n. 2 supra dict. in fin.—Bona fides an requiratur in servitute urbana vel rustica præscribenda, n. 5 l. 16 tit. 51 part. 5.—Et quid de jure canonico, ibidem.—Bona fides exigat ne bis idem debitum exigatur, n. 8 l. 13 tit. 14 part. 5.

BONÆ FIDEI POSSESSOR si non habet justam causam litigandi, an teneatur de interitu rei, si res eodè modo erat penes actorem peritura, n. 5 et 4 l. 20 tit. 2 part. 5. quis esse dicatur, et an sufficiat quòd constet de titulo, licet ab initio possessionis non constet possessorem scivisse de titulo, n. 6 l. 29 t. 23 part. 5.—facit fructus suos, n. 4 cum sequent. l. 59 tit. 28 part. 5.—etiam in beneficialibus facit fructus suos, n. 4 l. 59 tit. 28 part. 5.—an faciat suum fœtus animalis, si conceptus fuit penes furem, dict. n. 4 l. 56 tit. 58 part. 5.—an faciat fructus suos sine aliquo titulo, n. 2 l. 56 tit. 28 part. 5.—Bonæ fidei possessores facientes fructus suos, an condemnari debeant in eo quo locupletiores facti sunt, ibi n. 4.—Neque eos faciet suos post litis contestationem, ibi n. 6.—Bonæ fidei possessor, an faciat fructus naturales, et qui sine industria hominum quaruntur, suos, ibidem in n. 7 et 8.—an repetat expensas, quas in re bona fide possessa fecit, cum ab eo evincitur, n. 4 l. 44 tit. 28 part. 5.—Et an expensæ per bonæ fidei possessorem factæ compensentur cum fructibus perceptis, et quales, n. 5 d. l. 41.—Bonæ fidei possessor rei furtivæ emptæ, an possit usucapere fructus, et partum ancillæ, vel simile, editum penes se, licet conceptum penes furem, n. 4 l. 5 tit. 29 part. 5.—Et an idem sit in fœtu vaccæ equæ, et alterius pecudis, dict. n. 2.—Bonæ fidei possessor animalis emptæ facit fructus suos sine usucapione, in fructu vero ancillæ secus, ibidem in n. 5.—potest per triennium præscribere fructus, quos ipse restituere teneatur, n. 4 l. 9 t. 29 p. 5.—in initio præscriptionis, si ei postea supervenerit mala fides, an præscriptionem continuare possit, et quid de jure canonico, et quid si sciat rem alienam finita præscriptione, et an sit tutus in conscientia, n. 4 l. 12 tit. 29 part. 5.—qui rem emit, an in illa servitute imponere possit, n. 4 l. 10 tit. 31 part. 5.—an præferatur vero domino in reddendo sibi deposito ab eo facto per depositarium, per n. 2 l. 6 tit. 5 part. 5.—licet ratione curæ et culturæ fructus suos faciat, illos tamen restituere teneatur, si ab eo aliquid repetatur, tanquam sibi indebitè solutum, n. 4 l. 37 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—si prædium quem ita possidet cultivavit et sevit, an fructus ab eo percepti sint ipsius, vel an debeant restitui creditori, cui prædium erat loco pignoris obligatum, licet ei non traditum, n. 5 l. 16 tit. 13 part. 5.—à quo evincitur hæreditas, an et quando et quales fructus cum hæreditate restituere teneatur, et quando ad æstimationem teneatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 4 per illum text. ibi, tit. 14 part. 6.—incipit esse malæ fidei à tempore litis contestatæ, et in quo, n. 7 dict. l. 4 tit. 14 part. 6, et n. 4 l. 6 ibidem.—condemnatus restituere, si ex hæreditate aliqua vendidit, an easdem res, vel pretium restituere teneatur, n. 5 l. 5 ibi.—hæreditatis, quando de interitu rerum hæreditarium teneatur, n. 4 l. 6 tit. 14 part. 6.

BONORUM POSSESSIO datur infanti, cui quæstio status movetur, et mulieri, quæ dicit se prægnantem remansisse, in quo proceditur summarie, n. 5 et 7 l. 7 tit. 22 part. 5.—Et an ista bonorum possessio locum habeat in feudis, dict. n. 5 et n. 7.—Bonorum possessio secundum tabulas, cujus effectus sit hodie, et an de jure Partitarum sit alicujus effectus, n. 4 l. 19 tit. 1 p. 6.—Et leges Partitarum non curarunt de istis bonorum possessionibus, n. 2 in fin. l. 2 tit. 6 part. 6.—Bonorum possessio quæ juris est, an possit peti per procuratorem, n. 9 l. 13 tit. 6 part. 6.

BONORUM POSSESSIO CARBONIANA, de hoc vide in verbo **CARBONIANA BONORUM POSSESSIO**.—possessio unde liberi, an detur filiis in bonis maternis, n. 16 in medio, l. 2 tit. 14 part. 6.—possessio contra tabulas, an detur hodie contra testamentum matris, n. 16 l. 2 tit. 14 p. 6.—appellatione, an veniant nomina, n. 2 in præmio t. 17 part. 2, v. in verbo **APPELLATIONE BONORUM**.

BREVIARIUM, an debeat auferri Clerico, qui bonis cessit, si illum post cessionem emit, n. 4 l. 3 t. 13 p. 5.

BULLÆ CRUCIATÆ concedunt hodie facultatem eligendi confessorem, n. 3 l. 21 t. 4 p. 1.

C

CADAVER si injurietur, qualiter injuriens puniatur, n. 2 l. 15 t. 9 part. 7.—Calix unde dici debet, n. 4 l. 14 tit. 5 part. 1.

CALOR iracundiæ, quando excuset blasphemum, vel non, n. 4 in præmio, t. 28 part. 7.—Et de hoc vide quæ per n. 4 l. 16 per text. ibi, tit. 34 part. 7.

CAMERA Regis idem est quod fiscus, n. 4 l. 53 tit. 13 part. 5.

CAMPIO dicitur par qui à reptato datur, ut cum reptatore pugnet, et de juramento quod iste facere tenetur, v. per n. 4 l. 5 tit. 4 part. 6.—Et de pœna falsi campionis, et ubi debet stare, qui campionem dedit, interim quòd duellum durat, ibidem.—Campio an à reptanti dari possit, et quando sic, n. 4 l. 3 tit. 4 part. 7.

CANCELLATIO, seu rasura testamenti, quando testamentum vitiet, n. 5 l. 2 tit. 4 part. 6.—De hoc vide in verbo **RASPURA, INSTRUMENTUM, TESTAMENTUM**.

CANCELLARIUS solus an possit ex æquitate licentiam approbare, quem dolo vel gratia doctores reprobant, n. 9 l. 10 tit. 17 part. 1.—debet esse naturalis regni, n. 5 l. 4 tit. 9 part. 2.—Et de salariis cancellarii, n. 4 et 2 l. 5 tit. 20 part. 5.

CANDELÆ, quæ in aqua extinguntur, cum aliquis solemner excommunicatur, ad nullum usum debent sumi, sed ejici foras, n. 5 per text. ibi, l. 13 tit. 9 p. 1.—Candela alba, quæ in tenebris sola remanet, quid denotat, per n. 2 l. 6 tit. 23 part. 1.

CANONIZARI non debet quis, nisi concurrentibus his, de quibus per n. 4 l. 66 per text. ibi, tit. 4 part. 1.

CANONICUS absens, an vocari debeat ad electionem Episcopi, n. 4 l. 17 tit. 5 part. 1.—habet vocem in capitulo, alius verò non, licet ibi teneat dignitatem, n. 4 l. 5 tit. 6 part. 1.—Canonici regulares in quibus assi-

milentur et differant à monachis, et an Leges, et Chirargiam possint audire, gloss. l. 50 tit. 7 part. 1.—regulares laxiorem habent regulam, quam monachi, et in quibus, ibi gloss. fin.—Canonicorum suscriptio, an sit necessaria in alienatione rerum ecclesiasticarum, si Prælati alienare velit, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 1.—Canonicus quam ætatem habere debeat, n. 2 l. 5 tit. 16 p. 1.—qui est cum Episcopo percipiet fructus sui beneficii, sicuti si præsens fuisset, num. 7 l. 19 tit. 16 part. 1.—Canonici duo tantum debent suum Episcopum committare, non plus, ibidem per text. ibi.—Canonicus qui ut talis in choro stetit, et ut canonicus distributiones capit, si postea inveniatur quod non erat canonicus, et Papa cum eo dispenset, et canonicatum conferat, an requiratur nova instalatio, n. 2 l. 47 tit. 28 part. 5.—si decedat, an fructus sui canonicatus vacantis accrescant aliis canonicis, vel ecclesiæ, n. 9 l. 35 t. 9 p. 6.

CANONISTA diversimodè gradus consanguinitatis computat, quam Legista, et quare, n. 3 l. 3 tit. 6 part. 4.

CAMPANA quid sit, et cum pulsatur, quid significet, gloss. fin. l. 6 tit. 6 part. 1.—publica in oratoris privatis esse non debet, n. 1 in princ. l. 5 tit. 10 part. 1.

CAPACITAS vel incapacitas hæredis debet considerari tribus temporibus, n. 8 l. 2 tit. 5 part. 6.—hæredis instituti, an inspici debeat secundum tempus testamenti, vel mortis testatoris, n. 1 l. 22 per text. ibi, t. 5 part. 6.—legatarii in quo tempore desideretur, n. 7 l. 1 tit. 9 part. 6.

CAPELLA ab aliquo in aliqua ecclesia facta, an ad ipsius dotationem teneatur, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 1.

CAPELLANUS Regis, si delinquat in suo officio, an possit per Regem puniri, vel à quo, n. 7 l. 5 tit. 9 part. 2.

CAPIENS Regem, ita puniri debet, ac si illum occidisset, n. 40 l. 6 tit. 15 part. 2.—feram ab aliquo vulneratam, an illam faciat suam, n. 1 per textum ibi, l. 21 tit. 28 part. 5.—propria auctoritate debitorem suum fugientem, an cadat à jure suo, n. 5 l. 14 tit. 15 part. 5.—Et quando istud creditori liceat, et an si debitor Clericus sit, per n. 1 l. 10 tit. 15 part. 5.—Et quid si sit debitor publicus, vel colonus, vel si se defenderit, et alia in hoc, v. per dict. n. 1.

CAPERE, an et quando possit privatus delinquentem in fraganti crimine, et pro quibus delictis, n. 3 l. 5 t. 7 part. 7.—Et pro debito unius alter capi non debet, n. 1, 2 et 5 cum aliis ibi, l. 15 per text. ibi, tit. 10 part. 7.

CAPITANEUS, an possit, et quando, pacem et treguam facere, n. 15 l. 2 tit. 1 part. 2.—non potest facere ea, quæ Regibus permittuntur, nisi locum ipsius expressè teneat, n. 2 l. 10 tit. 23 part. 2.—cujuscumque navis debet judicare de causis in navi contingentibus, n. 1 l. 4 tit. 24 part. 2.—Et an idem dicamus de delictis in navi coram Admirando commissis, n. 8 ibidem.—Capitaneus belli hostes insequi non debet, sed manere debet in loco victoriæ, n. 2 per illum text. l. 2 t. 26 p. 2.

CAPITULA libri feudorum, an sint ab Imperatoribus approbata, n. 4 ad fin. l. 7 tit. 2 part. 1.

CAPITIS DIMINUTIO maxima, media, et minima, quæ sit, gloss. l. 40 per text. ibi, tit. 5 part. 6.

CAPITULUM sede vacante, an possit recipere resigna-

tionem beneficiorum ex causa permutationis, eo casu quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, n. 6 l. 2 tit. 6 part. 5.—Et quid in Vicario Episcopi, ibidem.—Capitulum fit à Canonicis, non verò ab aliis etiam ibidem dignitatem habentibus, n. 4 l. 5 t. 6 p. 1.—si aliquid violenter fecerit communicato consilio, an tunc damnificet ecclesiam, n. 2 l. 10 per text. ibi, t. 10 part. 7.—Et sola capituli ratihabitio non præjudicat, neque nocet ecclesiæ, n. 4 dict. l. 17.

CAPRARIUS an liberetur ostendendo pelles animalium, vel an ad aliam probationem teneatur, n. 7 l. 15 t. 8 p. 5.—De hoc vide in verbo, PASTORES.

CAPTATORIA institutio, v. in verbo, INSTITUTIO, et in verbo, VOLUNTAS.

CAPTIVITAS, et an jura captivitatis teneant locum inter christianos, per n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 5 part. 6.

CAPTIVI in bello inter christianos inito non efficiuntur servi capientium, n. 4 l. 20 tit. 28 part. 5.—si à captivitate liberentur, sortiuntur forum liberatoris, et redemptoris, n. 7 per text. ibi, l. 2 t. 24 part. 4.—in bello inter christianos inito non efficiuntur servi capientium, r. 4 l. 20 tit. 28 part. 5.—Et si ad illi succedendum debeat proximior admitti, intra quod tempus admitti debeat, n. 2 l. 8 tit. 29 part. 2.—Captivi si fuerint redempti, et inveniatur res suas usucaptas seu præscriptas, intra quadriennium possunt earum restitutionem petere, n. 2 l. 5 tit. 29 part. 2.—dum in captivitate adsunt, aliis locum non faciunt sive in majoribus, sive in aliis rebus, n. 4 l. 4 tit. 29 part. 2.—Captivos redimere est summa liberalitas, et de bonis istius redemptionis, n. 4 l. 7 t. 23 p. 1. Captivi christiani à Regibus christianis, qualiter cum eis se habere debeant, n. 1 l. 4 tit. 29 part. 2.—Et inter christianos jura captivitatis non servantur, ibi n. 4.—Captivi à capientibus occiduntur de facto, non de jure, ibi n. 6.—æquiparantur mortuis, n. 7 dict. l. 1.—an debeant redimi de necessitate, n. 1 l. 2 t. 29 part. 2.—Et an pro redimendo domino, bona majoriæ capi possunt, per n. 4 l. 4 ibidem.—Et ea, quæ relinquuntur in redemptionem captivorum, qualiter privilegiuntur; et quis legata ad hoc relicta in executionem mittet, quando testator executores testamenti non relinquit, et alia plura in hoc, v. per gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—Captivi agentes redimi debent prius, tunc enim legatum ob redemptionem captivorum relictum dicitur pium, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 6.—si à captivitate liberentur, an sortiuntur forum liberatoris, et redemptoris, n. 7 per text. ibi, l. 2 tit. 24 part. 4.—si relaxentur ad fidem ut redire teneantur, an illud facere debeant, quando sunt capti in bello licito, n. 11 in fin. l. 4 tit. 6 part. 6.

CAPTUS in bello civili servus capientis non efficitur, n. 5 l. 1 tit. 23 part. 2.—in bello inter Reges christianos inito, quo modo debeat detineri, et pro eo aliquid peti, n. 4 et 4 l. 1 tit. 29 part. 2.—de mandato Regis remitti non potest sub fidejussoribus, nisi in litteris Regis ita sit expressum, n. 5 l. 24 tit. 18 part. 5.—Et idem est in capto per litteras requisitorias alterius judicis, ibid.—Captus, si sit filius ab hostibus, an per hoc evanescat pupillaris substitutio facta, n. 5 et 4 l. 10 per text. ibi, tit. 5 part. 6.—quando sub fidejussoribus relaxari de-

beat; et quid si captus de mandato Regis, c. 5 l. 16 t. 1 part. 7.—Et quid in capto ad litteras requisitorias alterius judicis, dict. n. 5 in fin.—Captus pro debito pecuniario, si à custodibus diligenter non custodiatur, qualiter custodes teneantur, et quando, n. 4 in procem. t. 29 part. 7.—Et quid si creditor custodi jus crediti contra debitorem fugitivum, et ejus fidejussores cessit, an recuperet virtute cessionis, tam contra principalem, quam contra ejus fidejussores, n. 4 in dict. procemio.—Et an quis statim quod accusatur, sine alia informatione debeat capi per judicem, n. 1 l. 1 t. 29 part. 7.—Captus non debet relaxari, licet à principio captus illicita sit, si postea appareant ex quibus justificetur, dict. n. 1.—Et per quem judicem debet capi miles, qui delinquit crimine militari, vel alio, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et non debet quis capi nisi de iudicis mandato, et quando sic, gloss. l. 2 per text. ibi, et n. 1 l. 4 tit. 29 part. 7.—Captus postquam confessus fuit crimen, vel tantum accusatus, qualiter carcerari debet, qualiscumque sit, n. 4, 5, 6, 7 et 8 dict. l. 4 per text. ibi.—pro gravissimo delicto cautius custodiri debet, n. 10 dict. l. 4 tit. 29 p. 7.—Capta mulier cum viris in carcere esse non debet, et quid in meretrice, n. 1 l. 5 per text. ibi, t. 29 p. 7.—Captus cum amicis et procuratoribus alloqui potest, et quando istud sibi non debeat permitti, n. 5 l. 6 per text. ibi, t. 29 p. 7.—qualiter carcerari debeat, et observari debeat per custodem, dict. n. 6 per text. ibi.—ubi, et usque ad quantum tempus debeat carcerari, et custodiri, et quid cum eo agi debeat, gloss. l. 7 ibi per illum text.—Et qualis poena debeat custodi carceris dari, quando aufugit cum capto, n. 2 l. 9 per text. ibi, t. 29 p. 7.—Captus si aufugit, an et quando teneatur ejus fidejussor, et qualiter; et quid si illum jam semel ad carcerem reddidit, et exinde aufugit, et qualiter judex contra illum procedat, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—si à carcere aufugiat, an crimen confiteri videatur, et qualiter contra custodem carceris procedatur tunc, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 tit. 29 part. 7.—si fugerit carcerem, qua poena puniatur, gloss. l. 15 per illum text.—Et an habeatur pro confesso, et quando, ibi.—Captus si cum scientia, vel negligentia custodis aufugiat, an mitius debeat puniri, ibidem in n. 5.—Et quid si isti habeant justam causam fugiendi, ibid. n. 6.—Captus si per vim eximatur ab aliquo à carcere, qua poena eximens teneatur, n. 7 l. 14 per illum text.—quando, et qualiter debet torqueri, v. in verbo, TORTURA, et verbo, TORTUS.

CAPTURA morti æquiparatur in Regis officiales, n. 1 l. 1 tit. 16 part. 2.—Et an prius quam perveniatur ad capturam debitoris nolentis cedere bonis, debeat fieri executio in bonis suis, et quando non, et quid hodie jure regni, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 5.—Et an, et quando judex ad alicujus capturam devenire possit nulla præcedente citatione, n. 2 l. 18 tit. 1 part. 7.—Captura realis, an fieri possit per judicem domicilii, vel delicti, vel ubi aliàs injustè cognoscitur de accusatione, licet delinquens reperitur in alio territorio regni, et qualiter tunc fieri debeat, n. 5 dict. l. 18 tit. 1 part. 7, per text. ibi.—delinquentis reperti in ipso delicto, an et

quando privatis concedatur, et in quibus delictis, n. 3 l. 5 tit. 7 part. 7.—Et in civilibus propter contumaciam non devenitur ad capturam, secus in criminalibus, n. 2 l. 16 tit. 9 part. 7.—Captura unius pro debito alterius injusta est, et crudelis, n. 1, 2 et 5 cum aliis ibi, l. 15 tit. 10 part. 7.—Et ad capturam judex procedere non debet nulla præcedente informatione, saltim summaria, et an tunc reus citari debeat, vel non, n. 1 l. 1 t. 29 part. 7.—Captura si à principio injusta sit, si postea appareant ex quibus justificetur, debet confirmari, neque captus relaxari debeat, n. 1 l. 1 t. 29 part. 7.—militis per quem judicem fieri debeat, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et sine iudicis mandato quis capi non potest, et quando sic, gloss. l. 2 per text. ibi, num. 1 l. 4 tit. 29 part. 7.—Et qualiter post capturam confessus crimen, vel de eo tantum accusatus ligari et carcerari debet, qualiscumque sit, n. 4, 5, 6, 7 et 8 dict. l. 4 per text. ibi.—Captura mulieris debet esse distincta à captura hominis, n. 4 et 2 l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7.

CAPUT si non est immersum in aqua, vel aqua aliquantum illi tangat, an dicatur quis baptizatus, n. 3 l. 2 tit. 4 part. 1.—semper attendi debet tanquam principale membrum, et ubi caput est, totum corpus esse videtur, ibid.—est nobilior, et præciosior pars hominis, et ubi est caput, ibi totum corpus fingitur esse, n. 3 l. 14 tit. 28 p. 5.—est membrum per quod præcipue homo cognoscitur et an qui in capite ab aliis hominibus differunt, debeant baptizari, n. 1 l. 5 t. 23 part. 4.—si inclinetur versus pectus, an quis affirmare videatur, et quid si vibret à dextris, et sinistris, n. 4 l. 2 tit. 11 part. 5.—Capitis diminutio maxima, media, et minima, quæ sit, per gloss. l. 10 tit. 5 part. 6.

CARBONIANA honorum possessio quando filio competat, et qualiter, et quibus concurrentibus, et quibus deetur, et an in bonis matris, et an ex hæreditatis; et alia plura in ista materia, v. per n. 15, 16 et 17 cum aliis ibi, l. 2 per illum text. t. 14 part. 6.—Et an si probetur non filius, teneatur alimenta, quæ percipit, restituere, ibid. in n. 19.—Et an et quando commodum proveniens ex carboniano edicto finiatur pubertate filii, cui datum fuit, ibi n. 2.—Carboniana honorum possessio, an detur in bonis majoriæ, vel feudilibus, n. 22 dict. l. 2 t. 14 p. 6.—Et quid si filius agat petitoria, et quid si in eo velit supersedere, et transire ad possessorium, dict. n. 22.

CARCARER à quo debeat custodiri, per n. 5 l. 20 tit. 9 part. 2.—qualis debeat dari mobilibus, n. 5, 6 et 7 l. 4 tit. 29 part. 7.—mulierum, et hominum debet esse distincta, n. 4 et 2 l. 5 per illum text. tit. 29 part. 7.—Et reus debet in carcere servari usque dum judicetur, gloss. l. 7 ibidem.—Et antequam quis carceretur, debet informatio iudicis præcedere, et qualis, n. 4 l. 1 t. 29 p. 7.—Carcer si frangatur per carceratum, qualiter debeat puniri, n. 1 l. 15 ibidem.—Et an habeatur pro confesso, et quando, n. 1 per illum text. dict. l. 15 tit. 29 p. 7.—Et quid si cum scientia vel negligentia custodis aufugiat, an mitius puniatur, et quare, n. 5 dict. l. 15.—Et quid si iste justam causam fugiendi habeat, ibidem n. 6.—Et quid si carceratus, et ejus custos simul aufugerunt